

ligt, at den ikke hæmmer forretningslivet i de små samfund.

g. Der skabes erstatningsmulighed for indehavere af forretninger, der fratages deres næringsgrundlag gennem offentlige planlægningsdispositioner.

h. ATP-loven ændres, så ikke blot enkeltvirksomheder, men også branchesammenslutninger kan låne til rationaliseringsformål.

Virksomheder trues.

Forslagets formål er at give anledning til en lovgivning, der kan modvirke det stærke fald i antallet af mindre virksomheder i byerhvervene. Forslagsstillerne har ikke til hensigt at beskytte virksomheder, der ikke kan klare sig på grund af manglende konkurrenceevne eller utilstrækkelige serviceydelser. Men det er forslagsstillernes absolutte mening, at den stærke nedgang i antallet af mindre virksomheder og de byrdefulde vilkår, der ofte pålægges disses indehavere, i høj grad skyldes indgreb fra det offentlige. Da samfundet er interesseret i opretholdelse af det tilstrækkelige antal mindre virksomheder til fremme af beskæftigelsen og til geografisk dækning af servicebehovet, må der nu gøres en bevidst indsats på at gøre det mere tiltrækkende at drive en mindre virksomhed.

Bemærkninger til de enkelte forslag.

Ad 1.

Talrige udtalelser vidner om, at virksomheder undlader at antage yderligere medarbejdere på grund af dagpengeloven. Det kan være en katastrofe for en lille virksomhed, hvis nyansat arbejdskraft rammes af sygdom og dermed belaster virksomheden med dagpenge i fem uger. Den forsikringsmæssige ordning, der skulle modvirke denne tendens, har vist sig at være så dyr, at den ikke benyttes i tilstrækkeligt omfang.

Også egen sygdom er alt for belastende for en lille virksomhed. Ved en nedsættelse af karenstiden for modtagelse af dagpenge modvirkes denne belastning.

Ad 2.

Det føles som en stor uretfærdighed, at en medarbejdende ægtefælles indsats i den fælles virksomhed af skattemyndighederne agtes ringere end en normal lønmodtagerindsats. Da det skønnes upraktisk og urimeligt, at medarbejdende hustruer skifter

over til anden virksomhed alene af skattemæssige grunde, foreslås det, at den medarbejdende hustrus indsats skal beskattes på linie med en tilsvarende indsats af fremmed medhjælp.

Ad 3.

De senere års mange administrative byrder belaster især de mindre virksomheder meget hårdt. Det foreslås derfor, at der nu sker en virkelig samordning af de mange indbetalinger til det offentlige, og at byerhvervene sikres færre indbetalinger og længere kredittid. Samtidig bør der indledes en forhandling med de berørte erhvervsorganisationer om en form for kompensation for den del af den administrative byrde, det ikke måtte lykkes at fjerne fra virksomhederne.

Ad 4.

Især visse butikkers forsikringsomkostninger er steget meget voldsomt i de senere år. Da de forsikrede varers værdi ofte for størstedelen er værdien af de afgifter, staten pålægger højtbeskattede varer, findes det rimeligt, at staten går direkte ind i denne risiko, enten gennem deltagelse i forsikringen af de pågældende varer, eller ved, at staten refunderer højtbeskattede varers afgiftsværdi efter indbrud.

Ad 5.

Fra gammel tid har det været tradition, at staten deltog i betalingen af det dengang største erhverv, landbrugets konsulentafgifter. Det har været betydelig vanskeligere at skabe offentlig interesse for tilsvarende konsulenthjælp i byerhvervene. Forslagsstillerne mener, at der bør ske en ligestilling med hensyn til konsulenthjælp i by- og landbrugs-erhverv.

Ad 6.

Ved afståelse af en mindre virksomhed, der ofte skyldes sygdom, nedgang i indtjening eller manglende mulighed for at klare de mange forpligtelser og byrder, det offentlige har lagt på virksomheden, forsvinder en betydelig del af salgssummen ofte i særlig indkomstskat. Da virksomheden ofte er den pågældendes eneste mulighed for selvpensionering, findes det urimeligt, at samfundet på denne måde fjerner en del af det økonomiske resultat efter en langvarig erhvervsaktiv indsats.